

"Nhät chät tre nhä ve gái". Cha tôi thäng nói nhä väy.

Tôi tên Hoài, mäi chín tuäi cao mät mét bän mäi. Väi chiäu cao äy, tôi không thä trä thành ngäi mäu, diän viên, mät chàng bänh trai!

Thät väng chiäu cao, tä hào chiäu räng. Tôi nhän thäy bän thân chä thích häp đi cày, ngäi i lùn đi cày không phäi cú.

Kä thäc, tôi tä nghĩ, ai cũng làm thäy giáo, công nhân thì läy ai cày cuäc, träng cây lúa läy gäo ăn. Thä đäy! Chä đän giän là làm đäc viäc. Nghä mình läy đuôi con trâu làm thäc ngäm! Xong. Lăn tăn làm gì cho mät. Đäi ngäi? Hai tay vä vào miäng cä thôi.

Bà Ăn Trên Cây

Tác Giả: Nguyễn Văn Ninh

Thứ Tư: 08 Tháng 6 Năm 2011 16:56

Diện cùng làng với tôi. Hai đứa a tôi hôm nào cũng có một ngoài ruộng. Tôi đi cà. Họ đi cà rồi chặn trâu. Diện quanh năm cấy cấy bán cho người ta nuôi ngựa, nuôi cá.

Giữa cánh ruộng quê có cây gạo xanh, mặt nước đen nào không biết, thân cây xù xì, lá dày rậm. Nhìn không xúc cảm như ngựa mát. Quê cũng chỉ cảm nhận mát thôi.

Nhưng trước mùa hè cà xong, tôi không về nhà, đi làm nghề người đi bóng mát này, trồng trâu ăn cỏ, trồng cà trồng bắp. Mẹ mang cơm ra ruộng. Cơm nấu muối và gừng và dấm quế cà muối. Hôm nào có thì nên thì có tép ruộng kho tỏi. Làng tôi hay ví: "Đẹp như cái tép kho tỏi, kho đi kho rồi nó trở nên phồng phồng". Thế là ác. Nhiều hôm tôi đi làm vài con tép. Sau bắp ăn tôi cảm trên tay mân mê.

Một tháng ng tôi, cảm người nhìn tôi ăn hết bắp, nói bằng què vài câu chuyện trong làng. Chuyện nào tôi cũng nghe rồi, biết rồi, nhưng khi cảm pha một chút lo sợ, sợ u não, khi nhìn cho người buồn lan cảm sang tôi.

Xong bắp, bà cụ nhìn ruộng tàu lá chuối, cảm thà cho vào bắp cói mang về ném cho gà nhét. Dáng mẹ xa dần như dần khuất dần. Tôi nhìn mẹ, nhìn mãi, khi dáng bà đã khuất lờ mờ sau lũy tre. Làng khắp cánh ruộng. Đứng khắp dòng sông. Trên đầu tôi là vòm lá gạo xanh. Thân cây gai ken dày như rễ bám đất trâu.

Nhiều hôm Diện không về làm ăn chung nấu cơm mẹ tôi mang ra. Bắp ăn trên ruộng cỏ, dầm vòm gạo gai, giữa mùi khoai củ đất. Nhưng lúc này mẹ tôi thắp nhang đất trâu cho ăn ruộng thắp cảm dầm triền sông xa xa.

Mẹ không phàn nàn về cuộc sống, về làng xóm, về tôi. Mẹ chỉ thêm một đứa cháu. Còn tôi một năm nữa xã mới cho giấy kết hôn. Diện phải hai năm nữa. Hai năm, một thế giới.

Nhưng lúc ăn cơm cùng Diện, tôi ăn không ngon. Tính tôi vậy. Thế cà. Ăn từng thìa cơm ngon. Nhưng mẹ tôi bỏ vào chảo một con gái, không nên. Chán thế! Khi đi chợ chợ, người ta sợ người khác nhìn thì phải. Mẹ bảo: "Con ăn như đứa ba ngày mới thấy miếng. Ăn thế thôi. Người ta không chỉ ăn lấy no mà còn phải ăn cho đẹp".

Bà Ăn Trên C

Tác Giả: Nguyễn Văn Ninh

Thứ Tư, 08 Tháng 6 Năm 2011 16:56

- Đp? - tôi g n gi ng. M t b x , n ng n nh chi u t.

"Nh t ch t tre, nhì ve gái" - B tôi d y. Tôi nhìn cánh tay mình, c b p n i lên, cu n cu n nh g c tre r n ch c. Tôi t hào, n m s p trên c tr n tr i. C nhàu nát.

Có hôm tôi b o Di n th gang bàn tay vào cánh tay anh xem. Di n gang m t gang không h t. Ch c không? Ch c! R n!

Tôi h i: "Đóng c c đ c không?". Đóng c c đ c đ y! Ai đóng c c mà ch ng dùng tay.

Di n c i, k r ng: "Có ng i b o, anh cày gi i, em c t c nhanh, hai đ a l y nhau đ c".

o o o

Mùa thu đ n. Lúa thu ph i màu ch mùa g t, c m c ng p b . Tôi d t trâu l n hai vòng b ru ng là no căng. Cho trâu xu ng sông t m cùng. Tôi thích n m s p trên l ng trâu, nh t t thân mình nó to ra. Tôi nh đám c nhàu nát. Tôi nh m t hình nh xa xôi không hình dung đ c. V y thôi.

Di n lên thành ph đ c hai tháng, đi trông m t ng i già m y u. Di n b o t t m i v . N m trên l ng trâu, tôi tính còn b n tháng n a.

B n tháng qua đi, m t mùa ngô sau hai mùa lúa. T t c đã thu ho ch. Nh ng đ ng cày th ng t p. Đ t l t lên ph i trong n ng hanh vàng. Đ t này ch ph i đ c m y ngày thì n c t các kênh đào thu l i đ v đ ng ru ng. N c v , đ t xèo xèo nh tôi vôi. T t c chuy n sang b a nhuy n bùn r i c y. Mùa c y, c làng đ xô ra cánh đ ng cho k p th i v . Nh ng b a ăn l i đ c bày ra trên c ngay b ru ng.

Bà Ăn Trên C

Tác Giả: Nguyễn Văn Ninh

Thứ Tư:, 08 Tháng 6 Năm 2011 16:56

Diên v, c làng xôn xao. Diên ra đng, c làng ng c nhìn. Diên đ n ch tôi, c làng kinh ng c. M c gi i nh gió đông, Diên v n chi c váy ng n, đi đôi gu c cao nhún nh y. Đi đ c m t quăng đng, Diên c i gu c xách tay, da trng, môi hng, tóc màu h t d.

C làng xuýt xoa: Ôi chao cô Diên diên th t! E hèm. Có ti n cú cũng thành tiên. Da chân da tay đ p nh đánh ph n! Làm thuê mà cũng l m ti n.

Ri h nói ng m ngùi h n: Su t ngày ch t bùn v c v c b, gánh phân, nh m, tay chân răn reo nh khúc d i. Diên i Diên. L i đây! L i đây cho ch ng m m t tí em i. Đ i em th mà th m. Có đánh đ i gì không em? May m n. Em là h t m a sa v n dào r i.

Ch a vào c y, bu i tr a c làng v ngh.

Diên không v.

Tôi và Diên ng i d i g c cây g o. Tôi c m t ng xa Diên t lâu l m r i, năm nào y tôi không nh n a. Tôi hay m h và xu n ng c, ch ng lâu đâu, m y thảng cách đây thôi.

V y mà... Ngày đó hai đ a vui trong đng ru ng, mùi c lúa, mùi hôi trâu, mùi bùn. Bây gi Diên th m, mùi th m là i, xa hoa. Mùi th thành. Diên b o đó là n c hoa En-chen-t, đ u gi i H t-en-sâu-đ, s a t m Đ.

"Anh bi t không, em đ c chăm sóc t chân đ n đ u t đ u đ n chân ch ng thi u ch nào c. Thích l m! Thành ph ng i ta không coi th ng con gái nh i đây đâu".

Diên nói xong môi đ u lên nh chó cái. Toàn con ng i Diên l n đ u tiên khi n tôi ngâ ng t. Tay Diên l n l n đui mình, co chân, g p đ u gi i, móng tay đ dài vót nh n tô màu cánh sen. Vê nhè nh trên b p đui qua đ u gi i qua c ng chân, c chân và nh ng ngón chân. M i móng

Bà Ăn Trên C

Tác Giả: Nguyễn Văn Ninh

Thứ Tư, 08 Tháng 6 Năm 2011 16:56

---

chân óng ánh nhò đò thò sò n son thò p vàng. Nhò rò n mò ng năm, Diò n bóc mò t lò p da mong mò ng. "Gì đò y?" - Tôi ngò c nhiên.

Diò n nhúi vào trán tôi mò t cái, mò t nhò p nháy, cò i: "Quê! Tò t chân".

Diò n xoè bàn tay trò ng hò ng thon thò búp măng. Đâu rò i bàn tay em, bàn tay cò t cò ? Em úp lò ng tay vào nhau múa mò t vòng chò y ngò c qua rò n qua bò ng vòng lên qua vú. Vũ nò . Mò t lim dim.

"Anh nhò m mò t lò i đi! - Diò n khò đò t hai bàn tay lên mò t tôi - nhò m mò t lò i! Nhò m mò t lò i, em cho...". Diò n đò t vào tay tôi mò t vò t mò m mò m, tròn tròn, ó m nóng. Tôi hoò ng. Tôi tò ng rò ng... "Không! - Diò n nói: - Bánh đò y. Bánh em mua tò thành phò vò . Nguò i rò i nhò ng em cho vào nò i cò m hò p lò i".

Diò n nói tên bánh rò i bò o tôi nhò c lò i. "Anh phò i tò p đò c cho quen". Tôi đò c trò u trò o đầu cò mò m vò n không thành tiò ng.

Diò n bò o: "Anh nhìn vào miò ng em nhé. Lò i đò t vào giò a hai hàm răng này, phát âm này: Săng... săng guích. Săng guích! Bánh bao! Tôi đò c theo: "Săng úích, p...ánh p...ao".

Diò n cò i chò: "Anh đò c nhò ngò i Lào".

- Anh ăn đi, đò ng nhìn em!

Diò n nhò cô vắn công kò vò môi mò t, lông mày tò nhiên. Diò n lò y trong sò c ra mò t chiò c gò ng con, mò t chiò c bút chì. Vò a ngò m vò a kò , vò a đai giò ng chò bai: "Mò i tò nhà ra đò ng mà dung nhan em giò m hò n".

Tôi t ra không hiểu. Di n b o: "Eo i! quê th này thì em ch t m t. Không v quê thì nh mà v r i i mu n đi luôn".

Nhìn Di n nói, b môi k p vào i nh tr con h c hát, trông v a ngây th v a xa . Chân Di n gác lên đùi tôi. Da chân m n màng, gót đ , móng chân đ . Quê không ai có bàn chân đ p nh Di n. Bàn chân em đung đ a trên đùi tôi, th nh tho ng bàn chân i đ p kh vào b ng... Gi a đ ng không mông qu nh, lúc này tôi không hiểu đ c chính tôi. Tôi đ n hèn! Ch th o ch t tre thôi. T nhiên tôi bu n, m t n i bu n mênh mang, tr c m t tôi đ ng ru ng tr g c r , lúa đang thì con gái, mùa hoa c i bên sông.

Di n k ti p: " trên thành ph em đã bi t đi xe máy. Ông t p cho em đi. Hôm đ u em ng i đ ng sau, ông ch em đi ch này, đi siêu th này, đi b h này. Ăn kem này. Kem thành ph tròn, ngoài m t màu trong m t màu, s a trong kem r i r t lên áo, lên b môi đ p dính. R i ông ch em ra ngo i thành đi câu. Không nh quê đi câu là ki m mi ng, thành ph đi câu là th dân. Tr i i thích i m.

N i đó c n có r i, m i có r i, ch vi c đ n ng i vào i u thôi. Cái i u gi ng nh cái sàn nhà y, đi ra i u b ng chi c c u g xinh xinh. Hai ng i m t i u. Vui i m! Gió đ i gió lên, gió trên gió xu ng, gió ngang ng i làm tóc em bay bay, cây c i xung quanh cũng nh vui nh c i. Đ i nh th m i th t là cu c đ i... Đ ng câu, ông h i em có c m xúc không. Em không bi t c m xúc? Không nói. Ông c i hí hí. Ông b o chân em h i m i quê lên n t n , da vàng m c th ch nhìn ngà ng i.

Ông đ t bàn tay vào chân em, xoa nh gan bàn chân. Em không thích ông chê nh v y. Nh ng c ch âu y m c a ông, em không ch ng c . Ông c i, xoa vào bàn chân em. Ông ng m nh ch hi u ng m chi c bánh mì m i ra lò. Ông b o chân em không th chê.

Bây gi ? H t chê! Bàn chân này ph i đ c chăm sóc. Ông đ t bàn chân lên ng c, tay n m i y c chân, xoa bàn chân lên ng c m y vòng xuôi. Xoa ng c i m y vòng. Ti p t c ông xoa xu ng b ng. Xu ng... b ng! Em có c m giác nh đang tr t chân trên i a tr n nh t nhung. Ông h i có c m xúc không? Thích không? Em đ a n t bàn chân kia cho ông xoa. K ông!

Hôm đó trên đ ng v ông nói, th nh tho ng chúng mình đi câu nhé. Ông m t mình. Ông cô đ n. Ông th ng em! M t mình ông m t nhà ba t ng. Ch ng ai lo cho em đ c nh ông c , trên

Bà Ăn Trên C

Tác Giả: Nguyễn Văn Ninh

Thứ Tư, 08 Tháng 6 Năm 2011 16:56

đi này. Cậu nhà cũng nhờ ông, bố em chờ cậu n u cho ông ăn ngon miệng là đ c. Ông không chê các món n u, ng c i còn khen ngon. Ông hay khen nh . Th là em thành công r i".

Đi n ng ng k . Tôi h i hôm nào em lên thành ph ?

"Mùng hai t t. Em ph i lên ch không thì i y ai n u cho ông ăn. V ng em ông ăn nh t mi ng. Em th y mình có ích cho m t ng i, mình mu n s ng h n. Quê th t b c. M i ng i ch ng xem em ra gì, g i em là con Đi n c . Thành ph thì con ông bố em là gi rách. Còn ông, ông g i em là nàng tiên. Em không bi t! Tiên v i ch Ph t? Nh m! Trong lòng em, đ đ c tôn tr ng là em thích, là em nh ... Th thôi!".

Đi n nhìn tôi: "Anh cũng ch ng tôn tr ng em đâu. Lúc nào anh cũng m t đ u b , hai đ u b . B anh! B anh đ y: Nh t ch t tre nhì ve gái. Đ y! Ch ng có gì là c a anh c . Anh ăn đi, bánh bao đ y, sắn ỳnh. Em v thôi".

- Th còn?

Nhún nh y. Kiêu hãnh. Đi n đi, đ i i đôi t t chân, gi y lau mi ng, pánh pao sắn ỳnh. Đánh mông. Chân tr n em l t đi trên đ t trên c , trên đ ng quê. Đôi chân dài thon c uy n chuy n b t chéo vào nhau m đ n, khu t đ n sau lu tre nhàn nh t.

Tôi vẫn về đôi t t chân m ng dính. Và đám th c ăn đ i. Trên c mùa đông.

Hình minh h a/ Internet